

ΥΠΟΜΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ ΚΛΑΔΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΕΣΥ

Ενόψει της σχεδιαζόμενης δημιουργίας ενός ενιαίου κλάδου νοσηλευτικού προσωπικού και της από κοινού ένταξης στον κλάδο αυτό πολλών και εντελώς διαφορετικών μεταξύ των κατηγοριών απασχολούμενων, θα πρέπει να υπογραμμιστούν τα ακόλουθα.

1. Ομολογουμένως αποτελεί πάγιο αίτημα της νοσηλευτικής κοινότητας η δημιουργία κλάδου νοσηλευτών. Είναι, δε, σαφές, ότι η έννοια του κλάδου αναφέρεται πρωτίστως στην διαμόρφωση ενιαίων κανόνων, οι οποίοι θα διέπουν την υπηρεσιακή κατάσταση υπαλλήλων που έχουν τα ίδια χαρακτηριστικά γνωρίσματα και ασκούν την ίδια επαγγελματική δραστηριότητα. Με άλλα λόγια, δεν νοείται σύσταση ενός κλάδου και ένταξη εις αυτόν ενός ανομοιογενούς πλήθους υπαλλήλων, με διαφορετικά τυπικά προσόντα και ανόμοια υπηρεσιακά καθήκοντα. Εξάλλου μέχρι και σήμερα ουδέποτε παρατηρήθηκε αντίστοιχο προηγούμενο στους κόλπους της δημόσιας διοίκησης.

Υπ'αυτήν την έννοια η σύσταση κλάδου νοσηλευτών θα πρέπει να αφορά αποκλειστικά και μόνο τους νοσηλευτές, δηλαδή τους υπαλλήλους εκείνους που κατέχουν τίτλο σπουδών νοσηλευτή, φέρουν τον επαγγελματικό τίτλο του νοσηλευτή, κατέχουν άδεια – βεβαίωση άσκησης του νοσηλευτικού επαγγέλματος και εκτελούν τα υπηρεσιακά καθήκοντα που αντιστοιχούν στο νοσηλευτικό επάγγελμα.

Ο προσδιορισμός των εν λόγω υπαλλήλων γίνεται με τις διατάξεις του άρθρου 5 παρ. 2 Α του Νόμου 1579/1985, σύμφωνα με τις οποίες «Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου καθιερώνεται ο επαγγελματικός τίτλος του νοσηλευτή και νοσηλεύτριας στους πτυχιούχους ή διπλωματούχους των: α) Τμημάτων νοσηλευτικής Α.Ε.Ι. β) Νοσηλευτικών τμημάτων Τ.Ε.Ι. γ) Τέως ανώτερων σχολών αδελφών νοσοκόμων επισκεπτριών αδελφών νοσοκόμων, αρμοδιότητας

Υπουργείου Υγείας, Πρόνοιας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και Κ.Α.Τ.Ε.Ε. δ) Ισότιμων σχολών αλλοδαπής των αντίστοιχων σχολών α, β, γ.».

Εκ των ανωτέρω έπεται, ότι ο νομοθέτης επιφυλάσσει την ίδια ακριβώς μεταχείριση όλων εκείνων των προσώπων, που φέρουν τον επαγγελματικό τίτλο του νοσηλευτή, εφαρμόζοντας πιστά την συνταγματικής περιωπής αρχή της ισότητας.

Σε συνέχεια των παραπάνω διαπιστώσεων καθίσταται εμφανές, ότι δεν νοείται σύσταση κλάδου νοσηλευτικού προσωπικού και ένταξη εις αυτόν όχι μόνον των Νοσηλευτών, αλλά και των Βοηθών Νοσηλευτών, καθώς και των Μαιών/Μαιευτών ή, ενδεχομένως, και άλλων κατηγοριών εργαζομένων. Ένας τέτοιος κλάδος δεν θα μπορούσε να επιτελέσει τον λειτουργικό σκοπό του, αφού φαντάζει τουλάχιστον αδιανόητη η διαμόρφωση και εφαρμογή ενιαίων κανόνων επί υπαλλήλων με εντελώς διαφορετικά γνωρίσματα και ποιοτικά χαρακτηριστικά.

2. Ειδικώς εν σχέσει με την διάκριση μεταξύ Νοσηλευτών και Βοηθών Νοσηλευτών θα πρέπει να παρατηρηθεί, ότι οι εν λόγω υπάλληλοι ανήκουν σε διαφορετικές κατηγορίες, αφού οι μεν Νοσηλευτές είναι απόφοιτοι της ανώτατης – τριτοβάθμιας εκπαίδευσης (υπάλληλοι των κατηγοριών ΠΕ και ΤΕ), ενώ οι Βοηθοί είναι απόφοιτοι δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (υπάλληλοι της κατηγορίας ΔΕ). Και μόνον η ως άνω ποιοτική διαφορά μεταξύ τους καθιστά ανεδαφική κάθε σκέψη για μια από κοινού ένταξή τους στον ίδιο κλάδο.

Συναφώς προβάλλεται, ότι τα επαγγελματικά δικαιώματα των Νοσηλευτών (ΠΔ 351/1989) είναι διαφορετικά από τα αντίστοιχα δικαιώματα των Βοηθών Νοσηλευτών (ΠΔ 210/2001).

Επιπλέον, οι παραπάνω κατηγορίες υπαλλήλων δεν έχουν την ίδια εξέλιξη κατά το μέρος που αφορά την δυνατότητα κατάληψης θέσεως προϊσταμένου. Κι αυτό γιατί σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις του άρθρου 103 του Νόμου 2071/1992 οι θέσεις ευθύνης των νοσηλευτικών υπηρεσιών των νοσοκομείων και των κέντρων υγείας καταλαμβάνονται μόνον από νοσηλευτές (ΠΕ και ΤΕ) και όχι από Βοηθούς Νοσηλευτών (ΔΕ).

3. Είναι περιττό να αναφερθεί, ότι οι διαφοροποιήσεις μεταξύ των Νοσηλευτών και των Μαιών ή και άλλων κατηγοριών υπαλλήλων είναι ακόμη πιο εμφανείς, καθιστώντας αδιανόητη την σύσταση ενιαίου κλάδου για όλες αυτές τις ειδικότητες.

Γενικότερα θα πρέπει να παρατηρηθεί, ότι η ομοιόμορφη αντιμετώπιση όλων των παραπάνω διαφορετικών κατηγοριών υπαλλήλων, δια της εντάξεώς τους στον ίδιο κλάδο, έρχεται σε αντίθεση με την αρχή της ισότητας και της ίσης μεταχείρισης των εργαζομένων, που υπαγορεύει την διαφορετική αντιμετώπιση ανόμοιων καταστάσεων, αποκρούοντας κάθε έννοια μεταξύ τους εξομοίωσης.

Προκειμένου να καταδειχθεί με μεγαλύτερη πειστικότητα το ανέφικτον της υπαγωγής υπαλλήλων διαφορετικών κατηγοριών και ειδικοτήτων σε ενιαίο κλάδο,

αρκεί η παράθεση του κάτωθι παραδείγματος. Αναπόσπαστο στοιχείο ενός κλάδου είθισται διαχρονικώς να αποτελεί η καθιέρωση ειδικού ενιαίου κλαδικού μισθολογίου. Ευλόγως, λοιπόν, διερωτώμεθα, πώς είναι δυνατόν να υπαχθούν στο ίδιο μισθολόγιο αδιακρίτως υπάλληλοι – απόφοιτοι τριτοβάθμιας εκπαίδευσης με υπαλλήλους – αποφοίτους δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Μια τέτοια εξέλιξη, πέραν της πρόδηλης παραβίασης της συνταγματικής αρχής της ισότητας, θα ανέτρεπε ριζικώς τον μέχρι σήμερα ισχύοντα κανόνα του υπολογισμού του μηνιαίου μισθού εκάστου υπαλλήλου με βάση την κατηγορία εις την οποία ανήκει και η οποία (κατηγορία) προσδιορίζεται εν πολλοίς από το επίπεδο σπουδών του και τον βασικό τίτλο εκπαίδευσης που κατέχει.

Τέλος, και από την μελέτη της κοινοτικής νομοθεσίας, ιδίως, δε, από τις διατάξεις της Οδηγίας 2005/36/EK όπως ισχύει, όπου προσδιορίζονται οι ελάχιστοι όροι για την πρόσβαση στο επάγγελμα του «νοσοκόμου υπεύθυνου για γενική περίθαλψη», προκύπτει ότι δεν χωρεί οποιαδήποτε μορφή όμοιας αντιμετώπισης των νοσηλευτών με τους βοηθούς νοσηλευτών.

4. Οι παραπάνω σκέψεις καταδεικνύουν με πειστικότητα, ότι η δημιουργία ενός ενιαίου κλάδου περισσοτέρων και εντελώς διαφορετικών μεταξύ τους κατηγοριών υπαλλήλων, αποτελεί εν τοις πράγμασι δημιουργία ενός ανενεργού κλάδου, εντός του οποίου θα είναι διαχρονικώς αδύνατον και αδιανόητο να διαμορφωθούν έστω και κάποιοι στοιχειώδεις ενιαίοι κανόνες, που να ρυθμίζουν ομοιόμορφα την υπηρεσιακή κατάσταση των μετεχόντων στον κλάδο αυτό.

Κατά το μέρος τούτο αποβαίνει αδιευκρίνιστη η σκοπιμότητα του όλου εγχειρήματος και ανέφικτος ο προσδιορισμός των συγκεκριμένων αναγκών ή κενών που έρχεται να καλύψει η δημιουργία ενός κλάδου με τα παραπάνω ποιοτικά χαρακτηριστικά. Ειδικώς, δε, επί του σημείου τούτου θα ήταν εξαιρετικά χρήσιμο και ενδιαφέρον να παρουσιαστούν εκτενώς οι λόγοι εκείνοι που καθιστούν επιβεβλημένη την δια νόμου σύσταση ενός ενιαίου κλάδου νοσηλευτικού προσωπικού.

Με άλλα λόγια ευλόγως διερωτώμεθα εν προκειμένω, ποια ακριβώς παθογένεια και ποιο ακριβώς πρόβλημα καλείται να θεραπεύσει ο εν λόγω κλάδος, καθώς και πόσο αποτελεσματική ή άμεση αναμένεται να είναι η θεραπεία αυτή, προς όφελος της εύρυθμης λειτουργίας των φορέων παροχής υπηρεσιών υγείας, αλλά και της δημόσιας υγείας γενικότερα.

5. Συναφώς προβάλλεται, ότι στην ελληνική δημόσια διοίκηση δεν υπάρχει αντίστοιχο παράδειγμα άλλου κλάδου, που να περιλαμβάνει διαφορετικές και ανομοιογενείς κατηγορίες εργαζομένων. Αντιθέτως, όλα τα παραδείγματα ενισχύουν την προεκτεθείσα άποψη περί της σύστασης κλάδου με υπαλλήλους ταυτόσημων ποιοτικών χαρακτηριστικών.

Για παράδειγμα, στον κλάδο των Φαρμακοποιών του ΕΣΥ περιλαμβάνονται **μόνον** οι Φαρμακοποιοί και όχι οι Βοηθοί αυτών. Στον κλάδο Ιατρών του ΕΣΥ, περιλαμβάνονται **μόνον** οι γιατροί κ.ο.κ.

6. Η ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΛΥΣΗ

Για να αποκτήσει η χώρα μας ποσοτικά επαρκές και ποιοτικά κατάλληλο Νοσηλευτικό Δυναμικό είναι απαραίτητη η οικονομική αναβάθμιση του Επιστήμονα-Τεχνολόγου Νοσηλεύτη του ΕΣΥ.

Το **Ειδικό Μισθολόγιο Νοσηλευτών ΕΣΥ** (πτυχιούχων ΑΕΙ – ΤΕΙ) είναι ο μοναδικός τρόπος οικονομικής αναγνώρισης της ιδιαιτερότητας του νοσηλευτικού λειτουργήματος. Δηλαδή, πρέπει να υπάρξει **σαφής διάκριση** σε σχέση με τους κοινούς Δημοσίους Υπαλλήλους, **όπως έχει γίνει για τους Ιατρούς ΕΣΥ**, για τους Στρατιωτικούς, τους Δικαστικούς κλπ.

Πρέπει να τονίσουμε δύο (2) κρίσιμα ζητήματα:

α) η πρότασή μας **δεν συνεπάγεται πρόσθετο κόστος** για τους Φορολογούμενους – Ασφαλισμένους, διότι εξασφαλίζει την κατάργηση του άθλιου θεσμού των λεγόμενων «Αποκλειστικών Νοσοκόμων» και

β) η πρότασή μας συνεπάγεται πρόσθετη **προσφορά εξειδικευμένων νοσηλευτικών υπηρεσιών**, με αντίστοιχη αμοιβή.

ΤΑ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΑ ΤΟΥ ΕΙΔΙΚΟΥ ΜΙΣΘΟΛΟΓΙΟΥ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ Ε.Σ.Υ.

Προτείνουμε τη νομοθετική θέσπιση Ειδικού Μισθολογίου Νοσηλευτών ΕΣΥ με τα εξής χαρακτηριστικά:

α) **Ο Νοσηλευτής ΕΣΥ** (κατηγοριών ΠΕ και ΤΕ) εργάζεται σε πενθήμερο **πρωινό** ωράριο (από Δευτέρα μέχρι Κυριακή), οκτάωρης (8) διάρκειας. Με τον τρόπο αυτό **εξασφαλίζεται η παρουσία όλου του νοσηλευτικού προσωπικού** κατά τις «μάχιμες» πρωινές ώρες. Για την τακτική πρωινή εργασία του, ο Νοσηλευτής ΕΣΥ λαμβάνει μισθό με βάση το **Ειδικό Μισθολόγιο Νοσηλευτών ΕΣΥ**.

β) **Ο Νοσηλευτής ΕΣΥ υποχρεούται** να πραγματοποιεί συγκεκριμένο αριθμό απογευματινών ή νυκτερινών **ενεργών Εφημεριών** στο Νοσοκομείο (πρόσθετη εργασία). Με τον τρόπο αυτό **εξασφαλίζεται η παρουσία επαρκούς αριθμού εξειδικευμένων Νοσηλευτών** στο πλευρό των ασθενών, καθ' όλο το 24ωρο, όλες τις ημέρες του έτους. Έτσι, καθίσταται δυνατή η **κατάργηση** του περιττού και επικίνδυνου θεσμού των «Αποκλειστικών Νοσοκόμων» που υπάρχει **μόνο στην Ελλάδα**. Για την **πρόσθετη** (πέραν των 40 ωρών εβδομαδιαίως) νυκτερινή ή απογευματινή εργασία του, ο Νοσηλευτής ΕΣΥ αμείβεται με την **Αποζημίωση της Εφημερίας**.

ΑΝΑΜΕΝΟΜΕΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Με την εφαρμογή του Ειδικού Μισθολογίου και την Εφημερία του Νοσηλευτή ΕΣΥ επέρχονται τα ακόλουθα ευεργετικά αποτελέσματα:

- 1) **Αντιμετωπίζεται βραχυπρόθεσμα** η επικίνδυνη έλλειψη νοσηλευτικού προσωπικού στα δημόσια Νοσοκομεία, με την αμειβόμενη **υπερεργασία** του υπάρχοντος δυναμικού των Νοσηλευτών.
- 2) **Αποκτά ποιότητα η νοσηλευτική φροντίδα** των ασθενών, με την απομάκρυνση των ανειδίκευτων πρακτικών «Αποκλειστικών», η παρουσία των οποίων δεν προσφέρει τίποτα.
- 3) **Αντιμετωπίζεται μεσοπρόθεσμα** το πρόβλημα της επάρκειας **ειδικευμένου νοσηλευτικού προσωπικού**, διότι το Νοσηλευτικό Επάγγελμα **καθίσταται ελκυστικότερο** για τους νέους.

7. Η υλοποίηση των παραπάνω προτάσεων θεωρούμε ότι είναι σε θέση να δώσει μια βιώσιμη λύση στα χρόνια προβλήματα των νοσηλευτών και κατ'επέκταση των δημόσιων νοσοκομείων. Ως εκ τούτου τασσόμεθα κατά πάσης ανεδαφικής πρότασης περί δημιουργίας ενιαίου κλάδου, η σύσταση του οποίου δεν αντιλαμβανόμεθα πώς θα ωφελήσει είτε τους υπαλλήλους που θα ενταχθούν εκεί, είτε τους αποδέκτες των υπηρεσιών τους.